

Klima- og miljøverndepartementet

postmottak@kld.dep.no

Minding Animals Norge

c/o Morten Tønnessen, Kokleheia 3, 4630 Kristiansand

post@mindinganimals.no / <http://mindinganimals.no>

15. desember 2014

SKRIFTLIG INNSPILL TIL FAGGRUNNLAG

SKRIFTLIG INNSPILL TIL FAGGRUNNLAG FOR BESTANDSMÅL FOR ULV OG ULVESONEN

Enstemmigheten på Stortinget rundt rovviltforliket 2011 gir etter vår vurdering et falskt inntrykk av at norsk rovviltpolitikk er bredt forankret. Det er imidlertid bare i nasjonalforsamlingen at en slik konsensus har kommet i stand, og siden politikken ikke er faglig begrunnet må enigheten kunne karakteriseres som en politisk konstruksjon. I Norge har vi fremdyrket en konsensuskultur, og det kan ha positive sider i form av felles verdier, samhold, en følelse av fellesskap osv. Striden rundt rovviltpolitikken illustrerer imidlertid at formell konsensus ikke nødvendigvis resulterer i reell konfliktløsning. I rovviltpolitikken må målet etter vårt syn ikke være bred enighet for enhver pris, men å ta tak i de vanskelige konfliktene. Det har imidlertid et samlet Storting skydd unna. Ingen av interessentene – enten det dreier seg om næringsinteresser eller miljø- og dyrevernerinteresser – er tjent med at nåværende forvaltningsregime videreføres simpelthen for å gi et skinn av enighet. Samtlige aktører vil være tjent med at det åpnes for reell nytenkning rundt rovviltpolitikken.

Minding Animals Norge kan ikke se noen faglig holdbare grunner for dagens økende detaljstyring av ulvestammen. Det er ikke av hensyn til ulven i og for seg at Storting, departement og rovviltnemnder detaljregulerer nøyaktig hvor tilstedeværelse av ulv skal tolereres. Et viktig hensyn er beitedyr og tilknyttede næringsinteresser, men heller

ikke hensynet til disse rettferdiggjør den tiltakende mikroforvaltningen av ulv som vi bevitner (eller for den saks skyld av bjørn, jerv eller gaupe), all den tid nåværende rovviltpolitikk ikke søker konfliktenes kjerne, og således lar høye tapstall i saue- og reindriftsnæringen fortsette år for år. Det er i denne sammenheng svært uheldig at Rovviltforliket 2011 ikke ble sett i sammenheng med landbrukspolitikken. Norsk rovviltpolitikk er i dag praktisk talt løsrevet fra landbrukspolitikken, noe som har resultert i en uavlatelig opprettholdelse av konfliktnivået.

Vi vil påpeke at den nøyaktige tallfestingen av antall ynglinger som «skal» finne sted i den såkalte ulvesonen er symptomatisk for en uheldig kvantifisering av rovviltforvaltningen. Det "faglige grunnlaget" for slike måltall kan i hvert fall ikke skrive seg fra etologi/økologi. Den underliggende motivasjonen må snarere være et urimelig menneskelig kontrollbehov. Når vi har med ville dyr å gjøre, blir det raskt problematisk. Det er således noe lett absurd ved norsk rovviltpolitikk som ikke stemmer overens med dyrenes behov, og bare i mindre grad svarer til bestandenes interesse av å overleve. Én problemstilling er at enkeltindividene med dagens forvaltningsregime lett ofres av hensyn til bestandens overlevelse, en annen at forvaltning og politikk i altfor høy grad er populistisk innrettet. Vår klare holdning er at *selve modellen med nøyaktig tallfestede bestandsmål og/eller nøyaktig tallfestede måltall for ynglinger er svært uheldig, i og med at den verken er faglig begrunnet eller er begrunnet i hensynet til dyrenes beste*. Det samme kan sier om inndelingen av norsk areal i en svært liten ulvesone og et øvrig areal hvor ulv som hovedregel ikke skal få etablere seg. Man burde etter vårt syn ikke operere med noen egen ulvesone, men snarere tilrettelegge for sameksistens mellom ulv og mennesker landet over.

Avslutningsvis vil vi understreke at vi i Norge har mye kunnskap om ulvens gjøren og laden – og det er mange dyktige forskere som her har bidratt til forvaltningens faktagrunnlag. Det er imidlertid beklagelig at det ikke har blitt forsket mer på rovviltproblematikken fra tverrfaglige ståsteder (særlig humanistiske fag er her underrepresentert, men også samfunnsvitenskapelige fag utenom sosiologi). Mer av slik forskning ville utvilsomt ha styrket myndighetenes beslutningsgrunnlag, og åpnet for en bedre

forståelse av dette konfliktfylte feltet.

Om Minding Animals Norge

Siden Minding Animals Norge er en relativt ny organisasjon vil vi til slutt si noen ord om hva slags organisasjon vi har dannet. Forskning på forholdet mellom mennesker og dyr er et voksende felt både i Norge og internasjonalt. Minding Animals Norge sikter mot å fange opp denne interessen i norsk sammenheng, og fremme dette tverrfaglige fagfeltet. Internasjonalt springer Minding Animals ut fra tverrfaglig arbeid innen 'Human-Animal Studies', hvor miljøvern og dyrevern typisk integreres. Initiativtakerne til Minding Animals Norge ønsker tettere forbindelser både mellom naturvitere og samfunnsforskere, og mellom forskere og aktivismiljøer samt andre interessenter. Minding Animals Norge er organisert som en medlemskapsorganisasjon, og har i dag rundt 60 medlemmer. Man behøver ikke å være forsker for å bli medlem. Vårt ståsted som tverrfaglige forskere med sans for etisk refleksjon gjør oss forhåpentligvis til kvalifiserte meningsytere.

Mvh

Dr. Morten Tønnessen (sign.)

Leder av Minding Animals Norge

(tlf. 9423 7093)